

**AMAGER VEST
LOKALUDVALG**

c/o COK
Sundholmsvej 22 lok. 7
2300 København S

EAN nummer
5798009800213

Københavns Kommunes Økonomiforvaltning
Center for Sikker By
Rådhuset, 1. sal
1599 København V

Høringsvar vedr. evalueringen af lokaludvalgene

Overordnet

Amager Vest Lokaludvalg accepterer evalueringsrapportens overordnede konklusioner, men har en række forbehold over for flere af de konkrete anbefalinger. Desuden påpeger udvalget, at rapportens statistiske fundament er for skrøbeligt.

Høringsvaret fordeler sig under 4 hovedoverskrifter, som er blevet behandlet tematisk i stedet for at følge rapportens inddeling:
Lokaludvalget som koncept, Bindeledsfunktion, Puljemidler og Administration.

LOKALUDVALGET SOM KONCEPT

Politisk legitimitet

Rapporten gør opmærksom på, at lokaludvalgets politiske legitimitet er central for udvalgets fortsatte engagement. Medlemmerne af Amager Vest Lokaludvalg er helt enige og fremhæver dette som en vigtig pointe.

Valgbarhed

En af rapportens anbefalinger består dog i at stramme op på kravene for valgbarhed i forbindelse med udpegning af foreningsrepræsentanter ved repræsentantskabsmødet, og dette vil lokaludvalget advare imod. I det hele taget sætter lokaludvalget spørgsmålstegn ved den nuværende model, hvor det udelukkende er medlemmer af foreninger, som kan deltage. Denne form udelukker de borgere, som ikke repræsenterer en forening, hvilket ikke er hensigtsmæssigt, hvis lokaludvalget skal være mangfoldigt og repræsentativt og have bred appel.

19-08-2010

Sagsnr.
2010-69279

Dokumentnr.
2010-556942

Rapporten anbefaler, at lokaludvalgets legitimitet øges ved at præcisere, hvordan man forventer, at foreningsrepræsentanterne gør brug af deres bagland. Her vil lokaludvalget påpege, at det bliver svært at navigere til lokaludvalgsmøderne, hvis de 16

Et lokaludvalg i
KØBENHAVNS KOMMUNE

Amager Vest Lokaludvalg er en uafhængig lokal forsamling, der er oprettet af Københavns Kommune. Lokaludvalget fungerer som bindeled mellem københavnere i bydelen og politikerne på Københavns Rådhus.

foreningsrepræsentanter hver gang er bundet af et mandat eller skal tilbage og rådføre sig med ”baglandet”. Resultatet bliver en langvarig og indviklet proces.

Desuden har de enkelte udvalg indenfor gældende kommissorium fungeret udmærket på de respektive repræsentantskabsmøder. Lokaludvalgets medlemmer repræsenterer hele lokalområdet – ikke bare små særinteresser og foreninger. Derfor er rapportens præmis, at repræsentantskabet er udtryk for en foreningsrepræsentation, altså forfejlet. Repræsentantskabet er blot en metode til at nå ud til så mange borgere som muligt. Det er lokaludvalgets holdning, at Borgerrepræsentationen som ansvarlige politikere bør bakke op om det nuværende lokaludvalgskoncept og anerkende, at et valg til lokaludvalget i sig selv er udtryk for en legitimitet i forhold til at repræsentere bydelen.

Desuden overser rapporten en vigtig pointe. Nemlig at udvalgets arbejdsgrupper er åbne overfor alle borgere, hvilket er en styrke i forhold til repræsentationsgraden.

Suppleanter

Rapporten argumenterer for, at suppleanter skal komme fra den forening, de er valgt for. Lokaludvalget mener dog, at rapporten overser et vigtigt modargument. Nemlig at suppleantposten for mange betragtes som en god måde at få flere borgergrupper ”ind i kredsen” og dermed også rummer potentiale for at trække på et væsentligt større bagland.

Sammensætning

Øget synlighed er ønskværdigt med henblik på at danne mere mangfoldigt sammensatte lokaludvalg, mener rapporten.

Udvalget er enig i, at øget synlighed vil styrke lokaludvalget generelt, og at en god fordeling mellem køn, alder, etnicitet og socialgrupper er hensigtsmæssig for udvalgenes repræsentativitet, men vil dog på forhånd advare om, at der indføres kvoter eller tilsvarende systemer for at måle mangfoldigheden. I stedet kunne man diskutere, hvordan lokaludvalgene får repræsenteret de borgere, som ikke er medlem af en forening.

Formandspost

Rapporten nævner muligheden for at lønne formandsposten med ”et mindre beløb med en fast øvre grænse”. Men lokaludvalget fraråder denne model. Risikoen er, at formandsposten, som nu er drevet af engagement, ender med at blive et ”ben”. Samtidig er det svært at argumentere for, at særligt aktive medlemmer af udvalget ikke også skal kompenseres, hvorfor det måske er bedre at bruge pengene på sekretariatsbistand. Det kunne dog overvejes at indføre en form for kompensation for udgifter til kontorhold.

Formændene indtager en central rolle i lokaludvalgene. Det er både en fordel og en ulempe, mener rapporten, der påpeger risikoen for magtkoncentration ved en stærk formandspost. Lokaludvalget støtter dog ikke forslaget om at umuliggøre genvalg. Hvis formanden vitterligt er den bedst egnede, er det ikke hensigtsmæssigt, at hun/han stiltiende skal sidde blandt de menige medlemmer og være i opposition til den nye (og evt. dårligere) formand.

Valgproces

I forhold til fodnote 1 på side 22 er det ikke korrekt, at Amager Vest Lokaludvalg forberedte oplæg og valggrupper frem til selve repræsentantskabsvalget. Mod lokaludvalgets vilje var det alene sekretariatet, der forestod denne opgave. Lokaludvalget ønsker fremover en større medindflydelse på forberedelse og afvikling af repræsentantskabsvalget.

BINDELEDSFUNKTION

Borgerrepræsentationen

Bindeleddet mellem lokaludvalg og Borgerrepræsentationen bør styrkes, mener rapporten. I den forbindelse foreslår Amager Vest Lokaludvalg, at de 48 ”menige” medlemmer af Borgerrepræsentationen bliver opdelt i grupper på 4, der således får ansvar for kontakten til et lokaludvalg i en toårig periode, hvorefter der roteres. Det bør tilstræbes, at de fire medlemmer i hver gruppe er bredt politisk sammensat, og at ingen har bopæl i området. Herved opnår man ejerskab for de fremsendte forslag fra lokaludvalgene, og Borgerrepræsentationens medlemmer får kendskab til nye bydele.

Høringssvar

Lokaludvalget mener, at rapporten indeholder en god og balanceret gennemgang af problemstillingen omkring høringssvar. Det er tidskrævende for lokaludvalgene at afgive høringssvar, men også principielt vigtigt, fordi høringsretten (og –pligten) sikrer, at lokaludvalgene bliver inddraget i vigtige beslutningsprocesser.

Det er lokaludvalgets holdning, at det overordnede ansvar for borgerinddragelse ligger hos Københavns Kommune, men at lokaludvalget selvfølgelig hjælper til i det omfang, som er muligt. Det bør i øvrigt nævnes, at lokaludvalgets medlemmer opfatter sig selv om inddragede borgere.

Enhver diskussion om borgerinddragelse bør tage udgangspunkt i, at borgerinddragelse i det nuværende kommissorium ikke er en pligt, men kun én arbejdsopgave ud af mange.

Rapporten anbefaler, at borgerinddragelse fremover bliver forudsætningen for legitime høringssvar, hvilket lokaludvalget ikke er enig i. Her skal det indskydes, at udvalget savner, i forlængelse af diskussionen om politisk legitimitet, et svar på, om forvaltningerne og BR oplever, at lokaludvalgene rent faktisk, i kraft af repræsentantskabet, har deres egen, legitime stemme? Eller om lokaludvalgene udelukkende indhenter validitet, i det omfang de er talerør for borgerne?

Samtidig vil lokaludvalget påpege, at kravet om borgerinddragelse bør ledsages af en definition af begrebet. Hvor mange borgere skal fx møde op til et arrangement, før der er tale om borgerinddragelse? Tæller 5 mennesker til et borgermøde mere end et lokaludvalg? I den forbindelse vil lokaludvalget gerne tage afstand fra den legitimitet, som rapportens survey-undersøgelse foregiver. Så længe undersøgelsen kun baserer sig på brugere af Københavns Kommunes borgerpanel, er repræsentativiteten stærkt begrænset.

En af de største forhindringer for borgerinddragelse er de korte tidsfrister for høringssvar, hvilket både lokaludvalg og forvaltningerne har påpeget flere gange.

Det har medført, at der forsøges med minimum 6 uger, men denne omfangsrige evalueringsrapport, med en svarfrist på 17 dage, er et godt eksempel på, at der end ikke i Økonomiforvaltningen er forståelse for, at lokaludvalgets frivillige har en almindelig hverdag med familie, job, foreninger og partier, der skal passes. Kunne dette være en af årsagerne til, at fx mange børnefamilier fravælger lokaludvalgsarbejde? Selv et lønnet sekretariat ville ikke have mulighed for at lave borgerhøringer o.l. med det antal høringssvar, som skal afgives hver måned.

Hvis kravet om borgerinddragelse fastholdes, må der opstilles arbejdsmodeller, der gør dette muligt. Enten kan man forlænge høringsperioden (2-3 mdr.). Eller også bør lokaludvalget blive inddraget tidligt i problemstillingen. Helst flere måneder før. Så snart forvaltningen ved, at en plan er på vej i høring, bør man kontakte lokaludvalget, som på den måde kan planlægge borgerinddragende aktiviteter i god tid og sikre dialogen med borgerne, før planen ligger helt færdig. Her skal det nævnes, at lokaludvalget allerede har flere gode erfaringer med at blive taget med tidligt i processen.

I den forbindelse bør de forskellige inddragelsesformer suppleres af krav og forventninger til inddragelse af eksterne samarbejdspartnere (dvs. ikke lokaludvalgsmedlemmer).

Herudover vil lokaludvalget anbefale, at det i øvrigt udmærkede samarbejde med flere af forvaltningerne omkring høringsarbejdet intensiveres og formaliseres yderligere. Hvis lokaludvalgene i højere

grad end i dag er forpligtet til at lave borgerinddragelse, vil det i forbindelse med høringssvar være en god idé med en skalering af borgerinddragelsen i forhold til det konkrete høringsforslag.

Bydelsplan

Lokaludvalget ser først og fremmest gerne, at bydelsplanen ikke blot opfattes som et inspirationskatalog og støtter derfor forslaget om, at bydelsplanen skal være bindende.

Det bliver fremhævet i rapporten, at effekten med bydelsplanen primært har været af processuel karakter.

Det er lokaludvalgets oplevelse, at arbejdet med bydelsplanerne har sat tanker i gang hos mange lokale om deres nærområde, om hvordan vi lever og bruger vores bydel. Dette har medført idéer til, hvordan vi kan forbedre og videreudvikle vores bydel, og i det netop afgivne høringssvar til bydelsplanen angiver lokaludvalget flere konkrete projekter, som det vil arbejde videre med. Herudover har arbejdet med bydelsplanen også haft en reel netværksskabende funktion, da mange borgere på tværs af lokalområde er blevet bragt sammen i forbindelse med projekter i bydelsplans regi.

Ansættelse af personale

Når Center for Byudvikling decideret har opfordret alle lokaludvalg til at ansætte en bydelsplanlægger (ud over den person fra forvaltningen, som officielt bærer planen igennem), mener lokaludvalget også, man bør anerkende, at det i perioder kan være nødvendigt at tilføje ekstra arbejdskraft til sekretariaterne. Ellers klinger det hult, når man på den anden side kritiserer forbruget af "administrativ arbejdskraft".

Generelt

Hvis bydelsplanarbejdet fortsætter, anbefaler rapporten, at politikerne i Borgerrepræsentationen bliver involveret i processen i højere grad end før. Lokaludvalget påpeger dog, at balancen mellem forankring og politisering er hårfin og mener, at måden må overvejes nøje, hvis lokale politikere skal inddrages.

Samtidig fremhæver lokaludvalget andre aspekter, som rapporten kun berører overfladisk. For det første udgør bydelsplanarbejdet en vigtig "teambuildingfunktion" i forhold til lokaludvalg og forvaltninger. For det andet mangler der en køreplan for, hvordan lokaludvalgene selv kan være med til at realisere lokalplanerne, og hvordan forvaltningerne kan bidrage.

PULJEMIDLER

Lokaludvalget har forståelse for, at en evaluering som udgangspunkt er problemorienteret, men savner dog, i forbindelse med kritikpunkterne af lokaludvalgenes uddeling af puljemidler, et større fokus på den gavn, som puljemidlerne medfører lokalt.

Økonomiudvalget som overdommer

Center for Sikker By har givet udtryk for, at de oplever en del sager om uhensigtsmæssig brug af puljemidler. I den sammenhæng anbefaler rapporten en ændring i regulativet, så Økonomiforvaltningen får flere sanktionsmuligheder, der kan tages i brug, hvis de vurderer, at puljemidlerne håndteres uheldigt.

For det første mener lokaludvalget, at der mangler belæg for påstanden om uhensigtsmæssig brug af puljemidler og hilser en sammenligning på statistisk materiale, i forhold til andre steder i kommunen, velkommen. Med andre ord vil lokaludvalget gerne se, om Københavns Kommune generelt varetager øvrige puljer og projekter mere forsvarligt end de decentrale lokaludvalg.

For det andet vil lokaludvalget advare imod en ændring i regulativet. Der skal være klare retningslinjer for uddeling af puljemidler, men ikke alt for restriktive regler og begrænsninger. Økonomiforvaltningen bør naturligvis have mulighed for at stoppe en tildeling, hvis den er i strid med gældende lovgivning. Ligesom lokaludvalgene skal have mulighed for at få afprøvet, om en afgørelse reelt har været lovstridigt.

Men hvis Økonomiforvaltningen i andre sammenhænge, end ved formodning om brud på den gældende lovgivning, kan annullere et lokaludvalgs beslutning, får Økonomiforvaltningen en for magtfuld position, som ikke stemmer overens med decentraliseringstanken. Samtidig kommer der til at mangle en appelinstans. I stedet bør Økonomiforvaltningen (som nu) kunne advare lokaludvalget, hvis man vurderer, at en beslutning er på kanten af de juridiske rammer. I samme ombæring skal det tydeligt påpeges, at udvalgets medlemmer kan gøres personligt ansvarlige, hvis de gennemtrumfer beslutningen, og at der senere kan falde en afgørelse om, at beslutningen var i strid med rammerne for udvalgets virke.

I øvrigt mener lokaludvalget ikke, at Økonomiforvaltningens anbefalinger tidligere er blevet ignoreret, som rapporten hentyder til. Men at der har manglet en indsats til at klæde lokaludvalgene på til at handle efter Økonomiforvaltningens ønsker. De notater, som først efterfølgende er blevet sendt ud, er af mange blevet opfattet som ”lovgivning med tilbagevirkende kraft”, og i Amager Vest Lokaludvalg er holdningen, at mange problemer kunne være undgået, hvis lokaludvalget fra første færd var blevet rustet til at træffe beslutninger.

Potentielle ansøgergrupper

Rapporten anbefaler, at lokaludvalgene analyserer hvilke potentielle ansøgergrupper, der ikke har søgt puljemidler, og at der udvikles en strategi for en mulig inddragelse af disse grupper.

Det er umiddelbart et fornuftigt synspunkt, men er tanken, at lokaludvalget skal opsøge disse grupper og opfordre dem til at søge? Amager Vest Lokaludvalg mener, det er afgørende, at projekterne er støtteværdige. Ikke at puljemidlerne bliver uddelt for at opfylde kvoter.

Tværgående projekter

Rapporten argumenterer for, at lokaludvalgene skal samarbejde om tværgående projekter. Dette vækker dog undren hos lokaludvalget, der ser en kvalitet i netop at være lokalt orienteret. I stedet kunne Københavns Kommune oprette centrale puljer, som lokaludvalgene gerne henviser til.

En anden mulighed er at oprette en ekstra tværgående pulje. Men lokaludvalget vil i denne sammenhæng gerne advare mod yderligere bureaukrati. I Amager Vest og Øst orienterer lokaludvalgene skriftligt hinanden, når tværgående projekter er blevet behandlet. Der afholdes ingen formelle møder i den anledning, men der er i flere tilfælde blevet nedsat ad hoc grupper, som tager sig af tværgående behandling og opfølgning på enkeltsager. Det uformelle samarbejde fungerer godt og kan uden problemer udvides med Christianshavn, hvis det skønnes nødvendigt af parterne.

Lokaludvalget understreger dog, at det ikke er hensigtsmæssigt at oprette en ny tværgående pulje med midler fra lokaludvalgenes eksisterende puljer. Støtte til større begivenheder bør stadig komme fra Københavns Kommune, som også selv bør drive en evt. ny tværgående pulje.

Ubrugte puljemidler ved årsskiftet

Rapporten fremfører, at flere lokaludvalg er endt med at have puljemidler, som ikke er blevet udbetalt ved udgangen af året og påpeger, at der kan opstå en uheldig tendens, hvor ansøgere, der søger sidst på året, i højere grad får tildelt midler alene ud fra et ønske om at opbruge puljemidlerne.

I den sammenhæng mener Amager Vest Lokaludvalg, det ville være en stor hjælp, hvis pengene i et vist omfang kunne overføres fra år til år. Dermed fjernes mistanken om, at et uværdigt projekt støttes for at undgå, at pengene går tabt.

Færre puljer?

Flere lokaludvalg udtrykker frustration over, at Kultur- og Fritidsforvaltningen i stigende grad henviser til lokaludvalgets puljer, når institutioner og andre aktører søger om støtte. Selvom rapporten giver udtryk for, at der ikke er nedlagt puljer under Kultur- og Fritidsforvaltningen, er det ikke desto mindre lokaludvalgets indtryk, at der er færre penge til rådighed.

Lokaludvalget mener, de centrale puljer i forvaltningerne bør fastholdes, så ansøgningerne til lokaludvalgene ikke forøges yderligere, men understreger samtidig vigtigheden af, at der bliver meldt ærligt ud politisk, hvis lokaludvalgene skal overtage den rolle, bestående puljer har. Lokaludvalget opfatter sine støttemidler som et supplement til de bestående puljer – ikke som en erstatning for dem.

Generelt om puljemidler

I øvrig ønsker lokaludvalget, at det skal indskærpes alle kommunens institutioner, at de ikke skal søge støtte til projekter, som de i forvejen lønnes for at udføre.

Muligheden for, at lokaludvalgene kan søge støtte- og fondsmidler udenfor kommunalt regi, bør også overvejes.

Rapporten efterlyser større ejerskab fra lokaludvalgets side i forhold til støttede projekter og anbefaler bl.a., at der bliver udviklet en ny opfølgingspraksis. Hensigten er at opsamle erfaringer, som kan danne grobund for en mere strategisk anvendelse af puljemidlerne. Lokaludvalget mener idéen er god, men kan ikke afsætte yderligere tid og kræfter til projektet.

ADMINISTRATION

Udgifter

Lokaludvalget hilser både afbureaukratisering og styrkelse af det proaktive og borgerrettede arbejde velkomment, men vil dog præcisere, at den andel af puljemidler som p.t. anvendes i sekretariatsfunktionen (ansættelser) skal fastholdes i lokaludvalgene fremover ved en evt. sekretariatsomstrukturering. Uden en rimelig bemanning i sekretariatet forsvinder såvel lokaludvalgenes som sekretariaternes muligheder for at styrke det proaktive og borgerrettede arbejde.

Sekretariatet udfører ikke kun administrativt arbejde, men bistår i høj grad også med planlægning og gennemførelse af borgerinddragende arrangementer og projekter. Lokaludvalgsmedlemmerne er frivillige og ulønnede og der er derfor grænser for, i hvilket omfang de kan gennemføre disse aktiviteter uden sekretariatets "administrative bistand".

Det nuværende set up med et sekretariatsbudget, der skal dække udgifter til en udvalgssekretær samt en halv stilling til en HK'er, rækker udmærket til at løse de rent administrative opgaver, der påhviler hvert lokaludvalgssekretariat. At administrationsbyrden i øvrigt er så relativt stor skyldes, efter lokaludvalgets vurdering, flere faktorer: Dels et stigende antal ansøgere, dels de påkrævede forvaltningsmæssige procedurer og krav og dels en usikkerhed omkring de juridiske rammer for tildeling.

Men for at løse alle øvrige opgaver i forbindelse med borgerinddragelse, synlighed osv. er det nødvendigt at ansætte yderligere personale for puljemidler.

En rimelig ressourceberegning ud fra den overståede valgperiode tilskriver, at der som minimum er to fastansatte (2 helårsværk) i hvert lokaludvalgssekretariat. Der vil således være mulighed for at dække en bred ramme af de krav, der stilles til daglig administration, samt nogle borgerinddragende processer. Derudover bør lokaludvalgene have mulighed for at afsætte midler til et helårsværk, der specifikt arbejder med bydelsplan og øvrigt borgerinddragende arbejde, såvel i opstartsfasen, som i videreudvikling (arkitekt, byplanlægger, miljøingeniør ect.). Disse midler afsættes på en særlig administrationskonto adskilt fra puljemidlerne. Hensigten er altså ikke at bruge flere midler, men at sikre transparent brug af kommunens penge.

Udvalgssekretær

Den nuværende rollefordeling, hvor udvalgssekretæren er ansat af og refererer til kontorchefen for Center for Sikker By rummer en indbygget konflikt. Er det lokaludvalget eller Rådhuset, der bestemmer, hvad sekretæren skal foretage sig?

Amager Vest Lokaludvalg ønsker at overtage ansvar for både ansættelser og sekretariatsbudget og på den måde opnå større indflydelse og ikke mindst transparens i forhold til udgiftsposter.

Herved bliver det også tydeligt, at udvalgssekretæren skal arbejde med de ønsker og behov, som alene defineres af lokaludvalget. Både sekretariat og lokaludvalg undgår altså den nuværende situation, hvor det reelt er uklart, hvem som har ledelsesret over udvalgssekretæren. Det bør således understreges i jobbeskrivelsen, at udvalgssekretæren i al væsentlighed er til for at støtte lokaludvalget.

Centralisering

Det anføres, at centralisering kan spare penge. Det kan med lige så stor ret anføres, at nedlæggelse af lokaludvalgene kan spare rigtig mange penge. Begge dele vil være en stor fejl, for idéen er netop, at lokaludvalget har ét lokalt sekretariat med en klar rolle i betjeningen

af ét lokaludvalg. Her må man også kunne trække på de negative erfaringer med de todelte sekretariater. Et lokalt placeret sekretariat er nødvendigt for at bibeholde den decentrale struktur, hvor nærområdet betjenes, og et kompetencecenter til screening af ansøgninger kunne blive en forsinkende faktor og endnu et bureaukratisk niveau.

Lokaludvalget ser frem til behandlingen i Økonomiudvalget og står naturligvis, både før og efter mødet d. 7. september, til rådighed for supplerende spørgsmål.

Mange hilsner

Lars Rimfalk Jensen
Formand for Amager Vest Lokaludvalg